

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg løber skam ikke fra noget ansvar. Jeg tager ansvaret for de afgørelser, der bliver truffet i Integrationsministeriet. Jeg tager også ansvaret for, at så snart der dukker nye oplysninger op, vurderer vi, om der er grundlag for at genoptage sagen, som der var i denne sag, hvor afgørelsen blev ændret. Det tager jeg også ansvaret for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 571

13) Til integrationsministeren af:

Morten Østergaard (RV):

»Skal man forstå ministerens udtalelser i forbindelse med henvendelsen fra FN's Flygtningehøjkommissariat i den nye tamilsag om en uledsaget mindreårig således, at ministeren også vil tage andre afgørelser, der er truffet mod FN's anbefalinger, op til fornyet behandling og fremover rette sig efter FN's vurderinger?«

Morten Østergaard (RV):

Det, jeg vil sige, ligger i forlængelse af det, vi netop har diskuteret, fordi vi sådan set synes, at det er meget positivt, at integrationsministeren har lagt så stor vægt på, hvad UNHCR har sagt i den her sag. Det giver nogle spændende perspektiver med hensyn til en generel diskussion af, hvor stor vægt det, UNHCR siger, skal have i vurderingerne. For vi har jo under talrige samråd diskuteret, hvorfor ministeriet i forskellige sammenhænge har en anden vurdering end UNHCR. Derfor må vi spørge til den her sag, hvor alene en ændret vurdering fra UNHCR's side førte til en anden afgørelse. Er det præcedensskabende, og bliver det sådan, at UNHCR, hvis opgave det er at vurdere hjemsendelsessituationen rundt omkring, fremover står til troende, også i andre typer sager end dem om uledsagede mindreårige?

Kl. 15.00

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Som jeg netop har redegjort for i forbindelse med besvarelsen af det tidligere spørgsmål fra hr. Morten Østergaard, er der ikke tale om, at Integrationsministeriet og de øvrige udlændingemyndigheder har truffet afgørelser mod UNHCR's anbefalinger. Der er derimod tale om, at UNHCR er kommet med nye og ikke tidligere udmeldte oplysninger, og det har såvel ministe-

riet som de øvrige udlændingemyndigheder naturligtvis taget til efterretning.

Danmark har altid haft og har fortsat et ganske udmærket samarbejde med UNHCR. Som jeg også netop har nævnt, er UNHCR i kraft af sit mandat og sin tilstedeværelse i de forskellige lande en meget vigtig kilde i forhold til baggrundsoplysninger om situationen i andre lande.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at UNHCR har lejlighed til at komme med en række anbefalinger, men at det jo er de danske myndigheder, der træffer afgørelser i udlændingesager i overensstemmelse med dansk lovgivning; en lovgivning, som er vedtaget af den lovgivende magt her i landet, nemlig Folketinget. Det vil derfor altid være de danske regler, der er afgørende for udfaldet af en sag. I den forstand er UNHCR's anbefalinger netop anbefalinger, og sådan må og skal det være i et parlamentarisk demokrati.

De danske asylmyndigheder har hurtigt taget konsekvensen af UNHCR's nye udmeldinger. Den øverste asylmyndighed, som er Flygtningenevnet, har besluttet at udsætte udrejsefristerne for etniske tamiler fra det nordlige og østlige Sri Lanka, indtil UNHCR er kommet med sine nye og klart begrundede anbefalinger. I den forbindelse vil jeg minde om, at afgørelse om asyl træffes af Udlændingetjeneste i første instans med klageadgang til Flygtningenevnet, og jeg har som integrationsminister ikke kompetence i sager om asyl. Det er altså dermed heller ikke op til mig at beslutte, med hvilken vægt anbefalingerne fra UNHCR skal indgå i konkrete asylsager.

Morten Østergaard (RV):

I den konkrete sag er situationen jo den, at den blev behandlet efter åbenbart grundløst-proceduren, og derfor ikke kunne indankes for Flygtningenevnet. Af den grund kan det også virke lidt mærkeligt, at integrationsministeren i den konkrete situation valgte at lade det være op til Flygtningenevnet at afgøre det, idet det sådan set var en endelig afgørelse truffet i Udlændingetjeneste.

Men når vi synes, det er interessant, er det jo, fordi det rent logisk må følge, at hvis ikke man vil følge UNHCR, må det betyde, at man så pådrager sig et ansvar for – hvilket fru Anne Baastrup tidligere var inde på – at holde sig ajour med oplysningerne via de kilder, man nu har, det være sig internationale medier, egne factfin-